

opusdei.org

A Prelátus 2015. májusi levele

Javier Echevarría püspök arra hív minket májusi levelében, hogy az imádság segítségével javítsuk ki még a legkisebb repedéseket is a családi kapcsolatokban.

2015.05.13.

Kedves gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Május eleje – amely sok országban különösen Szűz Máriának szentelt hónap – arra emlékeztet bennünket,

hogy mindenhova el kell vinnünk a názáreti otthon légkörét, a Szent Család tagjainak erényeit és viselkedését, különösen a Szűzanya példáján keresztül.

Ma ünnepeljük Szent József, a munkás liturgikus emléknapiját: Isten az ő gondjára bízta két nagy kincsét a földön, Jézust és Szűz Máriát. Ez az ünnep, Mária hónapjának igazi kapuja, arra hív minket, hogy hatoljunk be jobban a názáreti otthonba. Ne felejtjük el, hogy ez az otthon ma is tovább él az Egyházban, Isten valódi családjában, a keresztények otthonaiban és az Egyháznak ebben a *kis családjában*, az Opus Dei Prelatúrában.

Ebben a Mária-évben kitartóan és különösen imádkozunk a család intézményéért, hogy teljességében tükrözze Isten tervét és kövesse azt az isteni mintát, amelyet Betlehemben, Názáretben és azokon

a helyeken láttunk, ahol Jézus megpihent kimerítő útjai után. Hogy felejthetnénk ki Betániát, ahol Lázár, Márta és Mária vendégül látták a Mestert, hogy pihenhessen, és mindent megtettek, hogy a lehető legjobban gondoskodjanak róla. Ezért hívta az Atyánk – amint jól tudjátok – *Betániának* a tabernákulumokat, és ösztönzött minket arra, hogy folyamatosan a szeretet és figyelmesség apró jeleivel halmozzuk el az Urat, és imádjuk Jézust Máriával és Józseffel együtt.

Noha minden pillanatban igyekszünk megvalósítani az otthonainkban a Szent Család légkörét, nem szabad csodálkoznunk, ha néha nem tudjuk a rájuk jellemző derűt tükrözni. Gondoljunk arra, ami Máriával és Józseffel történt, amikor Heródes üldözése elől kellett sietve menekülniük. Ne feledjük, hogy az ősegyházban az első keresztényeket egyesítő összhang mellett nem

hiányoztak azok az időszakok sem, amikor a béke elhomályosodott az üldözések, a környezet értetlensége vagy akár néhányak helytelen viselkedése miatt. A Szentlélek segítségével azonban legyőzték ezeket az akadályokat és a derűt el nem veszítve hűségesek maradtak Jézus Krisztushoz.

Minden családban felmerülhetnek néha különbségek, és előfordulhat, hogy – legalábbis rövid időre – megtörik az a szeretetteljes légkör, amely oly jellemző a hívők életére. Mint mindig, ilyenkor is az imádsághoz kell folyamodni, hogy kijavítsuk még a legkisebb repedést is a családtagok között és hogy a társadalom javát szolgáljuk, mert **szoros kapcsolat áll fenn egy nép reménysége és a nemzedékek harmóniája között[1]**. Egy másik alkalommal a Pápa hozzátette: **a testvérség köteléke, amely a családban a testvérek között jön**

létre, az egymás iránti nyitottságra nevelés légkörében születik meg, és ez a szabadság és a béke nagy iskolája. (...) Talán nem vagyunk mindig a tudatában, de éppen a család az, mely bevezeti a testvériséget a világba.[2]

Szent Josemaría az élete vége felé sok emberrel találkozott összejövetelek keretében, akik megosztották vele kis vagy nem is olyan kicsi problémáikat, és tanácsot kértek tőle. Nem volt ritka, hogy a szülők attól szenvedtek, hogy valamelyik gyermekük a kamaszkorba érve lázadóvá vált. Az Atyánk igyekezett megnyugtatni és emlékeztetni őket arra, hogy ennek a kornak mindig sajátja volt a lázadás, bár mostanában talán még inkább. De a gyógy mód – és az imádság – nem változott: ***légy nyugodt a gyermekeiddel, ne járjon el könnyen a kezed. A gyerekek mérgesek lesznek, felidegesítenek***

és szenvedsz, mert nagyon szereted őket, ráadásul utána le kell nyugodnod. Légy egy kicsit türelmes, és csak akkor szidd le őket, ha már elszállt a haragod, és egyedül vagy velük. Ne alázd meg őket a többi testvérük előtt! Beszélj velük észérvekkkel, hogy rájöjjenek, másként kell viselkedniük, mert így örömet szereznek Istennek! Így neveled őket, és nemsokára saját útjukat járhatják majd, jó keresztényként és jó szülőként, ha Isten erre hívja őket.

A legfőbb feladat tehát elkerülni a két szélsőséget: a túlzott jóságot és a szigort.[\[3\]](#)

Szent Josemaría az Evangéliumból tanulta ezt a cselekvésmódot. A szülőkkel folytatott beszélgetéseiben könnyű felismerni az Úr tanításait a testvéri feddés szeretetteljes gyakorlatáról, még ha ebben az esetben nem is hívjuk így. Az Opus

Deiben mindenkinek törekednie kell arra, hogy teljesítse ezt a Krisztus tanításához oly szorosan kapcsolódó keresztény kötelességet. Ennek fényében válik érthetővé, hogy amikor az Atyánk ellátogatott egy központba, a következő kérdéssel *mérte meg az ott lakók pulzusát:*
gyakoroljátok a testvéri feddést?

Tudjuk, hogy Szent József álmában kapott többször is mennyei üzenetet. Ebből kiindulva jegyezte meg a Pápa: **egy család nem lehet meg álmok nélkül. Amikor egy családban nem tudnak álmodni, a gyermekek nem növekednek, a szeretet nem nő, az élet meggyengül és megszűnik**^[4]. És azt kéri a szülőktől, hogy mielőtt pihenni térnek, gondolják végig a következő kérdéseket: **álmodtam ma a gyermekeim jövőjéről? Álmodtam ma a férjem, a feleségem szeretetéről? Álmodtam ma a szüleimmel és**

nagyszüleimmel, akik a történelmet jelentik nekem?[5]

Ezek olyan kérdések, amelyek így vagy úgy mindannyiunk számára elgondolkodtatóak. Kérdezzük meg magunktól nap mint nap, hogy imádkozunk-e a testvéreinkért a Műben, a családjainkért és azokért, akik részt vesznek az apostoli munkában, hogy a legjobbat kérjük-e számukra Istentől, azt, amire a legnagyobb szükségük van, hogy az imádságban gondolkodunk-e arról, hogyan segíthetnénk nekik, hogy tudunk-e szolgálni nekik anélkül, hogy viszonzást várnánk, hiszen már szeretnek minket!

Az apostolok – olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben – nagy erővel tanúsították Urunk, Jézus feltámadását, és mindnyájan bőségesen részesültek a kegyelemben[6]. A Szentlélek erejével, optimistán legyőzték az

akadályokat, amelyek a munkájuk során felmerültek, sőt örömmel teltek el, ha Jézus nevéért gyalázatot, börtönt vagy vesszőzést kellett elszenvedniük.[7] Ezt a lelki erősséget, ezt a képességet arra, hogy a megpróbáltatásokkal szembesülve növekedjenek, megerősítette Jézus anyjának – és egyben mindannyiuk édesanyjának – a gondoskodása. A Szentlélek pünkösdi eljövetele után még nagyobb gyermeki bizalommal fordultak hozzá. ***A tanítványok imádsága*** – írta az Atyánk ennek kapcsán – ***kísérte Mária imádságát: ez egy egységes család imádsága volt.***[8] Nekünk is így kell tennünk, különösen a hagyományos májusi zarándoklat alatt, amely ebben az évben egyedülálló tartalommal bír: bizalommal Édesanyánk kezébe helyezzük az Egyház imádságát a családról szóló októberi szinódus gyümölcseiért.

Ráadásul holnap lesz nyolcvan éve, hogy elkezdődött a májusi zarándoklat szokása, amelyet már több millió ember érez a sajátjának a világon. 1935. május 2-ra visszaemlékezve sok év távlatából, a sonsolesi kegyhelyen tett egyik utolsó látogatása alkalmával Szent Josemaría így beszélt: ***imádkozzatok sokat Szűz Máriához a most kezdődő hónapban. A májusi zarándoklatok csodálatosak. Én tegnap voltam Sonsolesben és arra gondoltam, hogy ha mindenki, aki bárhol a világon – Európában, Ázsiában, Afrikában, Amerikában és Óceániában – májusban zarándoklatot végez, egymás után elmenne Sonsolesbe, akkor január 1-jétől december 31-ig folyamatosan, megszakítás nélkül jönnének és mennének ott az emberek.***[9]

Mindannyiunk áhítata és igyekezete, szoros egységben a Pápával, a

püspökökkel és a többi kereszténnyel, erőteljes könyörgéssé válik az Egyházért, a világért, a családokért, a társadalomért. Így a lelkek javát szolgáló személyes cselekedeteink és kollektív tevékenységeink jobban fejlődnek majd és hatékonyabbak lesznek. Az Atyánk azt mondta, hogy ***minden apostoli feladat és az elindításukhoz szükséges eszközök onus et honor, teher és megtiszteltetés (...) a numeráriusok, az aggregátusok, a supernumeráriusok és a munkatársak számára is. Becsapja magát és hiányzik a jó szellemiség és a nagylelkűség abból, aki azt gondolja, hogy ezek a feladatok csak a numeráriusokat érintik, mert fontos, hogy az apostoli buzgóságról beszélve mindig el lehessen mondani rólunk azt, amit az Apostolok Cselekedeteiben olvashatunk: multitúdinis autem***

**credéntium erat cor unum et
ánima una (ApCsel 4,32), a hívők
sokaságának egy volt a szíve-lelke.**
[10]

Április utolsó előtti hetében
Valenciában jártam, ahol a bíboros-
érsek úr meghívására hálaadó misét
mutattam be a székesegyházban Don
Álvaro boldoggá avatásáért, és
előadást tartottam a II. Vatikáni
Zsinat keretében végzett munkájáról.
Alkalmam nyílt találkozni sok
gyermekemmel és a legkülönbözőbb
korú emberekkel, akik részt vesznek
a Mű munkájában. Segítsetek nekem
hálát adni Istennek az általa
előidézett lelki gyümölcsökért.
Adjatok hálát velem együtt azért is,
hogy május 9-én a Sant'Eugenio-
bazilikában pappá szentelem
numerárius testvéreitek egy
csoportját. *Deo omnis glória!*

Gyermekeim, mielőtt befejezném a
levelet, még felidézem azt az

imakilencedet, amelyet Szent Josemaría 1970 májusában a guadalupeai Szűzanya előtt végzett. Azért ment oda, hogy imádkozzon az Egyházért, a Szentatyáért, az Opus Deiért. És milyen sok gyümölcsöt hozott az imádsága! Isten jóságából és a Szentséges Szűz közbenjárásának köszönhetően továbbra is bőségesek lesznek a gyümölcsök, ha mi igyekszünk naponta az Atyánk nyomában járni, amint tette azt hűségesen don Álvaro. Kérjük az ő közbenjárását, különösen 12-én, amikor első alkalommal ünnepeljük meg liturgikus emléknapját.

Minden szeretetemmél megáldalak benneteket és imádságaitokat kérem!

Atyátok

+Javier

Róma, 2015. május 1.

---

[1] FERENC PÁPA: Általános kihallgatás, 2015. február 11.

[2] FERENC PÁPA: Általános kihallgatás, 2015. február 18.

[3] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy családi összejövetelről, 1972. november 24.

[4] FERENC PÁPA: Találkozó családokkal a Fülöp-szigeteken, 2015. január 16.

[5] *Ugyanott*

[6] *ApCsel* 4,33

[7] *vö. ApCsel* 5,41

[8] SZENT JOSEMARÍA: *Es Cristo que pasa (Találkozni Krisztussal)*, 141

[9] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy családi összejövetelről, 1969. április 29.

[10] SZENT JOSEMARÍA: *Levél, 1954.*
május 31., 34. pont

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-prelatus-2015-majusi-
levele/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-2015-majusi-levele/) (2025.10.29.)